

Een bijzonder verslag van Gerda wat moeilijk te overtreffen is maar ga het niet uit de weg natuurlijk en zal er mijn verhaaltje van maken.

Hoe zijn wij de corona-tijd door gekomen tot nu toe? Ik denk niet zo veel anders dan bij de meeste van ons. Gelukkig zijn wij in ons gezin nog allemaal gezond en ook in onze beiden families is nog niemand door het corona -virus getroffen, ben heel dankbaar want heb ook vele verschrikkelijke verhalen gehoord van mensen die er wel door getroffen zijn.

Ik ben nog te kort bij de VvNu Berkhout-Bobeldijk om bij de eerste toegestuurde verhalen, een gezicht te zien van wie dat zou kunnen zijn maar zal ongetwijfeld steeds meer mensen gaan leren kennen!

Samen met mijn (vanaf de lagere school) vriendin Gré hadden wij het er al eens vaker over gehad om misschien op het "Vrouwengilde" te gaan, je las dan weleens in de Heraut dat ze leuke dingen deden of op 'n avond een spreker hadden uitgenodigd die iets vertelde over een interessant onderwerp maar ....puntje bij paaltje voelden wij ons toen toch steeds weer "te jong nog voor dat" hm. hm. hm.

Totdat ik in onze leeskring "Vrouwenrijkdom" hoorde dat er 5 dames naar de VvNu in Berkhout-Bobeldijk gingen en ik er ook klaar voor was om samen met Gré daar heen te gaan.

Mijn man Nico en ik zijn gepensioneerd, ben oppas oma (en oppassen bij ziekte en zeer) en een vaste dag in de week eten wij samen met onze alleen wonende zoon en kleinzoon, ik zit op yoga, ben bij een leeskring en sinds vorig jaar lid bij de VvNu Berkhout-Bobeldijk.

En toen was daar ineens de "corona" en kwam alles letterlijk tot stilstand!

Verjaardagen werden niet gevierd, geen feestjes, onze agenda helemaal leeg maar moet eerlijk bekennen dat ik het ook wel fijn vond, even niets moeten!

De scholen sloten, twee kleinzoons waar ik wekelijks oppaste kwamen naar ons thuis in de Goorn i.p.v. dat ik naar hun in huis ging want beiden ouders moesten toch naar hun werk. Onze dochter werkt bij de GGD Hollands Noorden maar al na 2 keren oppas vond zij het niet meer verantwoord en voelde ze zich ook naar ons toe, heel aansprakelijk als ons iets zou overkomen, wij beiden 'n beetje emotioneel maar toen ook met oppas gestopt!

Haar jongens van 11 en 8 jaar oud moesten het thuis samen toen zien te redden maar gelukkig kon onze dochter het kort daarna regelen om meer vanuit huis te gaan werken. En om onze kinderen toch een beetje te kunnen blijven ondersteunen bleef ik op de donderdag voor hun allen koken en bracht Nico het 's middags bij hun thuis bij de achterdeur als "verrassing".

Begin april zouden wij met ons gezin een weekend weg naar Friesland en ook dat hebben wij uit voorzorg afgeblazen.

Onze oudste zoon is beroepsbrandweerman in Velsen en wij hebben zes kleinzoons (tussen de 18 en 8 jaar oud) die allemaal op verschillende scholen zitten en dan moet je gewoon géén risico willen nemen en hopen dat ons uitgesteld weekend nu op 30 oktober wel door kan gaan?

Ook zou mijn man dit voorjaar samen met 4 anderen, voor de tweede keer op de fiets (deze keer wel op de elektrische) naar Santiago de Compostela vertrekken voor 5 wk. nu is alle hoop op 2021 gevestigd.

Wel hebben we gelukkig een prachtig voorjaar en zomer gehad waarin we heel veel buiten konden zijn. Hebben heel veel gefietst en na een aantal weken kwamen zo af en toe, eerst om beurten, de kinderen weer thuis, nodigden wij enkele mensen soms uit of werden zelf op de koffie gevraagd.

Maar wij blijven voorzichtig, geven geen knuffels aan de kinderen en niet aan de oudste kleinkinderen, we zetten "streepjes" en hopen alles weer in te halen als er een vaccin is.

Liefde is...

samen een eindje fietsen!

Hoop jullie allemaal snel en gezond weer te kunnen ontmoeten en geef graag de pen door aan Gré Schaafsma.

samen
staan
wij
sterker